

141. Kulturni lift Karlovac

Johann Christoph Friedrich von Schiller

10. 11. 1759. – 9. 5. 1805.

Njemački dramatičar, pjesnik, povjesničar, filozof i liječnik, jedna je od ključnih figura njemačke književnosti. Njegovo prijateljstvo s Goetheom tvorilo je okosnicu takozvanog Weimarskog klasicizma (Weimarer Klassik), književnog i kulturnog pokreta na prijelazu iz 18. u 19. stoljeće koji je nastojao spojiti romantičarske ideje s humanizmom prosvjetiteljstva.

Schiller zastupa koncepciju o svijetu kao poprištu neprestane borbe suprotnosti: dobra i zla, strasti i dužnosti, individualne težnje i društvene ograničenosti, uvjetovanih vezom i oprekom između nagnonske, animalne, i duhovne naravi. Temeljna je težnja ljudskoga života sloboda (unutarnja i vanjska) te s njom povezana borba protiv svake tiranije, o čemu rječito govore njegove drame Razbojnici, Don Carlos i Wilhelm Tell.

Drugo najvažnije pitanje kojim se Schiller bavi ono je koje ga opsjeda tijekom čitave karijere – pitanje slobode. Kako je rekao Goethe: “Dok je u prvim dramama govorio prvenstveno o doslovnoj, fizičkoj slobodi, u kasnijem razdoblju Schilleru je najvažniji pojam unutarnje, duhovne slobode svakog pojedinca.”

Plemičku titulu dobio je 1802. godine zbog svojih zasluga u kulturi te postaje von Schiller, no neće dugo uživati u tome: umire 1805. godine radeći na drami Demetrius koju nije stigao dovršiti.